

[Tove Lindbo Larsen]

for at skabe sig et rimeligt liv med en høj grad af livskvalitet.

Det at man kan blive syg, fordi man ikke kan se, hvad det er for materialer, man arbejder med, er helt urimeligt. Det vil også sige, at man ikke kan tage de nødvendige forholdsregler af beskyttende art eller måske nægte at bruge disse materialer, hvis man måske ikke ønsker at udsætte sig for den risiko.

Det Internationale Kræftforskningsinstitut under WHO har fremlagt en fortegnelse over 208 stoffer, som kan have kræftfremkaldende virkning på mennesker og dyr. Ikke desto mindre vedtog man i EF den 6. november 1985, at kun 22 stoffer skulle mærkes med advarselssætningen »Kan fremkalde kræft«.

Socialdemokratiet mener, at der er mest grund til at tage hensyn til dem, der skal arbejde med stofferne, fremfor den industrielle teknologi. Derfor ønsker vi alle 208 stoffer fra Det Internationale Kræftforskningsinstitut mærket, så risikoen tydeligt fremgår. Vi ønsker en mærkning både med symbol på fare og med en tekst, hvoraf det fremgår, at der er tale om et stof, der kan være kræftfremkaldende. Endvidere må der medfølge en tydelig anvisning på, hvilke forholdsregler af forebyggende karakter der skal tages ved brugen af det pågældende stof.

Den vil naturligvis ikke være enslydende for alle 208 stoffer, da de er forskellige af opbygning og eventuelt skal bruges forskelligt, men det er helt nødvendigt, at der mærkes sådan, at man tydeligt kan se, at der kan være tale om sygdomsfremkaldende virkning af den ene eller den anden art, og at man kan forebygge ved at anvende forholdsregler.

Når vi genfremsætter forslaget, er det selvfølgelig, fordi vi mener, at det er en rigtig, menneskelig politik, og fordi Danmark efter ratificeringen af Den Europæiske Fælles Akt ikke er bundet af maksimumsdirektivet. Der er således god mulighed og god grund for partierne til at vise deres forståelse for løsningen af et stort problem for mange arbejdere, sådan at de kan se, hvad det er, de arbejder med.

EF er ingen hindring, og vi kan kun appellere til en betydelig hurtigere fremgangsmåde end den, som ministeren lagde op til for et øjeblik siden.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Socialdemokratiets forslag, som vi behandler i dag, er en genfremsættelse, og så sent som den 7. maj 1986 behandlede vi forslaget. Når det så genfremsættes, er det så, fordi regeringen ingenting har gjort siden og der i det hele taget ikke er gjort noget ved det her problem? Det er det nok ikke.

Regeringen har handlet aktivt. Den 11. december 1986 kom regeringens redegørelse, hvoraf det fremgår, at Danmark skal udvælge yderligere 23 stoffer, der kan være kræftfremkaldende. I EF er der nu enighed om at mærke yderligere 25 kræftfremkaldende stoffer ud over de 22, EF allerede har besluttet sig til at mærke, og nye regler på dette område vil på denne baggrund være klar i marts i år.

Endelig forstår vi, at EF er i gang med en samlet europæisk indsats imod kræft. De næste 3 år vil EF – så vidt det er oplyst – vurdere ca. 50 stoffer om året, og der er således skred i indsatsen imod kræftfremkaldende stoffer. Det kunne også lige passe andet.

I et internationalt samfund som Vesteuropa er det vigtigt, at vi søger at løse problemerne samlet til gavn for de enkelte nationer og den enkelte familie, og vi er naturligvis i vores folketingsgruppe dybt optaget af dette problem, præcis som tusindvis af familier ud over landet er det. Men det, der er behov for, er jo samtidig reel oplysning ikke blot for så vidt angår vores fødevarer, men også andre stoffer. Der er ikke brug for skrækkampagner, som bygger på løse og udokumenterede P 4-agtige påstande, som kun skaber utryghed og usikkerhed. Det må vi ikke glemme i denne debat, og det tror vi heller ikke forslagsstillerne her har glemt.

Vi vil fra den konservative folketingsgruppes side støtte regeringens engagement i denne sag. Vi opfatter Socialdemokratiets forslag som et bidrag til debatten, et bidrag, der fastholder søgelyset på den ødelæggende virkning, som kræftfremkaldende stoffer har.

Skrumsager Skau (V):

Det er allerede nævnt, at det er en genfremsættelse. Der skal ikke herske tvivl om, at Venstre ønsker at begrænse brugen af og generne ved de kræftfremkaldende stoffer, som vi ikke kan undgå at bruge, ligesom vi er enige i det, der bl.a. kan gøres gennem oplysning samt via anvendelsesforskrifter og